

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžrk/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 2017200202
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2017200202.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka v právnej veci žalobcov (v konaní sťažovatelia) : 1. T. B. M., nar. XX.XX.XXXX, 2. M. M., nar. X.XX.XXXX, obaja bytom XXX XX I. XXX, obaja zastúpení: M & M Legal s. r. o., Drieňová 27, Bratislava, proti žalovanému : Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, Vájanského 2, Trnava o kasačnej sťažnosti žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/72/2017-110 zo dňa 3. apríla 2019, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Účastníkom nepriznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Na základe protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č. Pd106/16/2201-8 zo dňa 27.12.2016 (ďalej aj „protest prokurátora“) vydal Okresný úrad Dunajská Streda, katastrálny odbor (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa“ alebo „prvostupňový správny orgán“) dňa 10.2.2017 rozhodnutie (č. k. : UP-1/2017), ktorým podľa § 69 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) a v zmysle § 22 ods. 1 písm. a/ a § 26 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov vyhovel protestu prokurátora a zrušil vlastné opatrenie - zápis prevedenia geometrického plánu č. 27/2016, evidované pod č. R-1291/16 na liste vlastníctva č. XXX v katastrálnom území I., ktoré bolo vykonané pod č. zmeny : 432/16 (ďalej aj „opatrenie“).

2. Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 20.5.2016 vykonal na základe žiadosti žalobcov, ktorí sú bezpodieloví spoluvlastníci parcely registra „E“ č. 1174/4 orná pôda o výmere 11 160 m² v k. ú. I., evidovanej na liste vlastníctva č. XXX, do katastra nehnuteľností zápis prevedenia geometrického plánu č. 27/2016 vypracovaného T. P. G., ktorý je technickým podkladom na rozdelenie uvedenej parcely (nové parcelné čísla 293/172-192). Nakoľko parcela registra „E“ č. 1174/4 sa nachádza v tzv. extraviláne, teda mimo zastavaného územia obce, bolo na vykonanie zápisu nevyhnutné predložiť dôkaz o tom, že predmetná parcela tvorí súčasť už schváleného územného plánu, podľa ktorého sa rozdeľuje na účely výstavby a to v zmysle § 24 ods. 3 písm. a/ zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach a usporiadaní vlastníctva k pozemkom (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z.z.“). Prvostupňový správny orgán konštatoval, že zápis opatrenia bol vykonaný v rozpore s § 23 ods. 1 a § 24 ods. 3 písm. a/ zákona č. 180/1995 Z.z., nakoľko opatrenie sa týka pozemku uvedeného v § 21 ods. 1 tohto zákona, ktorého drobeniu sa má zamedziť, pričom podmienky niektorej z výnimiek zo zákazu drobenia poľnohospodárskej pôdy uvedených v § 24 ods. 3 zákona, neboli splnené. Dotknutý pozemok bol totiž v čase vykonania zápisu zatiaľ len predbežne rezervovaný na účely budúcej výstavby, nie je však rozdelený na výstavbu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 24 ods. 3 písm. a/ zákona č. 180/1995 Z.z.

3. Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podali žalobcovia odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím zn. OU-TT-OOP5-2017/009845 UPO1/2017 zo dňa 20.4.2017 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že správny orgán prvého stupňa úplne a dostatočne zistil skutočný stav vecí a vyvodil z neho správne právne závery, pričom zdôraznil, že pre posúdenie vecí je rozhodujúci stav existujúci v čase vydania rozhodnutia. Odvolací orgán mal k dispozícii schválený územný plán obce I. v znení zmien a doplnkov č. 01/2014, pričom i z jeho grafickej časti jednoznačne vyplýva, že daná lokalita parcely registra „E“ č. 1174/4 (resp. novovzniknutých parciel registra „C“ č. 293/172-192) je označená ako lokalita (16), čo je označenie lokality ako výhľad do budúcnosti, resp. návrh vo výhľadovej etape a nie ako lokalita už určená schváleným územným plánom obce na daný účel. Odvolací orgán nespochybnil, že predmetné pozemky sú síce určené na bývanie v rodinných domoch, avšak na tento účel sú iba predbežne rezervované a musia prejsť procesom ďalšieho spracovania, prerokovania a schvaľovania týchto zmien a doplnkov územného plánu obce príslušnými dotknutými orgánmi, čo vyplýva z § 31 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“).

4. Žalovaný konštatoval, že v zmysle ustanovení Stavebného zákona o územnoplánovacej dokumentácii (§ 8 - § 31 stavebného zákona) na to, aby mohlo dôjsť k aplikácii výnimky z drobenia poľnohospodárskej pôdy podľa § 24 ods. 3 písm. a/ zákona č. 180/1995 Z.z., je potrebné buď schváliť územný plán obce v znení navrhovaných zmien a doplnkov, alebo preukázať udelenie individuálneho súhlasu v zmysle § 15 ods. 1 uvedeného zákona. Nakoľko k naplneniu ani jedného z uvedených predpokladov nedošlo, je podľa žalovaného nutné účel vyplývajúci z aktuálneho územného plánu pre danú lokalitu parciel naďalej považovať len za perspektívu zaradenú na ďalší proces a následné schvaľovanie.

II.

Konanie pred správnym súdom

5. Proti rozhodnutiu žalovaného podali žalobcovia v zákonnej lehote žalobu na Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) a navrhovali rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušiť. V správnej žalobe poukázali na územnoplánovacie informácie obce I. zo dňa 16.5. 2016, 6.6. 2016 a 12.9.2016, z ktorých vyplýva, že predmetné pozemky sú určené na účely výstavby, pričom potvrdenie o tom vydal orgán s právomocou takéto potvrdenia vydávať. Žalobcovia vytýkali nesprávnu aplikáciu zákonných ustanovení zo strany žalovaného, ktorý nad rámec svojej právomoci posudzuje „kvalitu“ územnoplánovacej dokumentácie, hoci takúto právomoc nemá. Zákon č. 180/1995 Z.z. podľa žalobcov nerozlišuje a v ustanovení § 24 ods. 3 písm. a/ nespomína budúcu výstavbu, rezervovanie na výstavbu či výhľad, ale uvádza len „rozdeľuje sa na účely výstavby“, pričom táto jediná zákonom vyžadovaná

podmienka, teda účel výstavby bola potvrdená predloženou územnoplánovacou informáciou i vyjadrením Okresného úradu, odboru výstavby a bytovej politiky zo dňa 13.10.2016. Odôvodnenie rozhodnutia žalovaného považovali žalobcovia za vnútorne protirečiace, nelogické a nespĺňajúce požiadavku § 47 Správneho poriadku.

6. Žalobcovia tiež poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 8Sžf/5/2014 zo dňa 29.1.2015, z ktorého podľa ich názoru vyplýva, že je irelevantné, či je na dotknutých parcelách za súčasného stavu možné okamžite stavať, podstatnou skutočnosťou je, či sú určené územnoplánovacím orgánom na účely výstavby.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť, pričom zotrval na dôvodoch napadnutého rozhodnutia a závere, že parcela „E“ KN č. 1174/4 v k. ú. I. je v územnom pláne obce I. súčasťou lokality zaradenej v položke „vo výhľade“, čo znamená, že ešte nie je pozemkom platne určeným na výstavbu.

8. Krajský súd vyhlásil dňa 3.4.2019 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Stotožnil sa s názorom správnych orgánov, že určenie lokality na výstavbu vo výhľade neznamená, že dané pozemky sú určené na výstavbu, ale predstavuje len predbežný predpoklad stavebného úradu, že v budúcnosti tieto lokality budú na základe návrhu zmeny územného plánu určené na výstavbu. Musia však ešte prejsť procesom ďalšieho spracovania, prerokovania a schvaľovania týchto zmien a doplnkov územného plánu obce príslušnými dotknutými orgánmi v zmysle § 31 ods. 2 Stavebného zákona. Preto je opatrenie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 20.5.2016 a to zápis prevedenia geometrického plánu v rozpore s § 23 ods. 1 a § 24 ods. 3 písm. a/ zákona č. 180/1995 Z.z.

III.

Kasačná sťažnosť

9. Proti rozsudku krajského súdu podali žalobcovia (ďalej len „sťažovatelia“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) a navrhli rozsudok krajského súdu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie alebo rozsudok zmeniť a zrušiť rozhodnutie právnych orgánov oboch stupňov a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

10. Nesprávnosť v právnom posúdení veci krajským súdom videli v tom, že z predložených územnoplánovacích informácií obce I. je podľa ich názoru nesporné, že dotknuté parcely sú určené na účely výstavby na základe právoplatného územného plánu obce č. 1-01/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.10.2014. Mali za to, že výnimka stanovená v § 24 ods. 3 písm. a/ zákona č. 180/1995 Z.z., podľa ktorej sa nepostupuje v zmysle § 23 ods. 1 uvedeného zákona, ak sa pozemok uvedený v § 21 ods. 1 rozdeľuje na účely výstavby, bola splnená. Túto skutočnosť krajský súd podľa názoru sťažovateľov nezohľadnil a nereflektoval.

11. Sťažovatelia tiež poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 8Sžf/5/2014 zo dňa 29.1.2015, z ktorého vyvodili, že pri definovaní stavebného pozemku (§ 43h ods. 1, 2 Stavebného zákona) zákon nerozlišuje, či ide o rozvojovú, návrhovú alebo výhľadovú etapu alebo či je okamžite možné na pozemku začať stavať, ale či sú parcely „určené na účely výstavby“. Ak teda územný plán obce určí časť územia na účely výstavby, ide o stavebné pozemky, pričom v súdnej veci bolo podľa sťažovateľa bez pochybnosti preukázané, že dotknuté parcely sú podľa územného plánu určené na výstavbu.

12. Za nesprávny procesný postup krajského súdu porušujúci procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, sťažovatelia označili skutočnosť, že krajský súd neodôvodnil svoj názor, prečo by predložená územnoplánovacia dokumentácia nemala byť podkladom pre zápis

opatrenia a aké nedostatky predložená dokumentácia mala.

13. Výtýkali tiež krajskému súdu i správny orgánom, že sa nezaoberali podstatnou skutočnosťou, že parcela registra „E“ č. 1174/4 sa týka dvoch častí územného plánu obce I., konkrétne lokality (16) a lokality (20). Rozdiel podľa sťažovateľov spočíva v tom, že lokalita (20) je uvedená ako návrh, lokalita (16) je uvedená ako výhľad. Krajský súd teda podľa sťažovateľov dve kvalitatívne odlišné časti jednej parcely zaradil do rovnakého druhu, aj keď sú podľa územného plánu odlišne zadefinované.

14. Žalovaný sa k obsahu kasačnej sťažnosti písomne nevyjadril.

IV.

Právne závery kasačného súdu

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

16. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov, ktorými je kasačný súd viazaný (§ 453 ods. 2 S.s.p.), pripadlo kasačnému súdu v súvislosti so zákonnosťou zrušenia zápisu opatrenia posúdiť predovšetkým správnosť aplikácie výnimky zo zákazu drobenia poľnohospodárskej pôdy v prípade rozdelenia pozemku na účely výstavby v zmysle § 24 ods. 3 písm. a/ zákona č. 180/1995 Z.z. Túto výnimku žalovaný v zhode s krajským súdom vykladá tak, že zápis opatrenia o rozdelení parcely registra „E“ parc. č. 1174/4 geometrickým plánom na parcely registra „C“ č. 293/172-192 v k. ú. I. by bolo podľa zákona možné vykonať len vtedy, ak by v čase rozdelenia bola označená parcela registra „E“ určená platným územným plánom obce I. na zastavanie. Inými slovami, že zákaz drobenia poľnohospodárskych pozemkov sa neaplikuje až vtedy, keď pozemky majúce sa rozdeliť sú definitívne určené na výstavbu platným a záväzným územným plánom obce. Naproti tomu sťažovatelia tvrdia, že pre naplnenie výnimky zo zákazu drobenia pozemkov pre účely výstavby postačuje i perspektívne určenie poľnohospodárskej pôdy na účely výstavby potvrdené územnoplánovacou informáciou obce.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. v záujme zamedzenia drobenia poľnohospodárskych pozemkov, lesných pozemkov a v záujme ochrany viníc nachádzajúcich sa mimo zastavaného územia obce možno pri prechode alebo prevode vlastníctva k nim postupovať len podľa tohto zákona.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, nemôže na základe právneho úkonu alebo rozhodnutia súdu o vyporiadaní spoluvlastníctva alebo rozhodnutia o dedičstve vzniknúť rozdelením jestvujúcich pozemkov uvedených v § 21 ods. 1 pozemok menší ako 2 000 m², ak ide o poľnohospodársky pozemok, a lebo pozemok menší ako 5 000 m², ak ide o lesný pozemok.

Podľa § 24 ods. 3 písm. a/ zákona č. 180/1995 Z.z. podľa § 22 a 23 sa nepostupuje, ak sa pozemok uvedený v § 21 ods. 1 rozdeľuje na účely výstavby alebo na iné účely, na ktoré by ho bolo možné vyvlastniť, alebo sa pozemok rozdeľuje podľa projektu pozemkových úprav.

17. Kasačný súd poukazuje na to, že v čase rozhodovania o zápise geometrického plánu rozdeľujúceho parcelu registra „E“ č. 1174/4 do katastra nehnuteľností (i v čase rozhodovania o proteste prokurátora), bol tento pozemok klasifikovaný ako orná pôda mimo zastavaného územia obce I.. Zo skutkových zistení správnych orgánov vyplýva, že obec v pripravovanej zmene územnoplánovacej dokumentácie výhľadovo určila pozemky v danej lokalite na zastavanie rodinnými domami. Skutočnosť, že obec pripravuje návrh zmien územného plánu, v ktorom určila poľnohospodárske pozemky na účely výstavby, nespochybnil ani žalovaný ani správny orgán prvého stupňa, ktorý pôvodne vykonal dňa 20.5.2016 zápis opatrenia do katastra nehnuteľností, pričom vychádzal z predloženej územnoplánovacej informácie obce I..

18. Takisto Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, oddelenie územného plánovania, ktorý na úseku štátnej správy územného plánovania vstupuje do procesu obstarávania územného plánu obce a jeho zmien a metodicky usmerňuje činnosť obce na úseku územného plánovania (§ 4 ods. 1 písm. a zákona č. 608/2003 Z.z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie) potvrdil, že pozemky registra „C“ č. 293/172-192 v k. ú. I. sú v platnej územnoplánovacej dokumentácii obce I. zaradené v lokalite (16) určenej na bývanie v rodinných domoch, avšak až vo výhľadovej etape. Ide pritom o orgán štátnej správy, ktorý schvaľuje územný plán obce i jeho zmeny, teda bez rozhodnutia ktorého sa nemôže žiadna zmena územného plánu prijatá obcou považovať za platnú a záväznú.

19. Všetky vo veci konajúce orgány (od prokurátora až po krajský súd) teda jednotne konštatovali, že predmetné pozemky sú síce v územnom pláne obce zahrnuté do lokality určenej na bývanie v rodinných domoch, avšak len vo výhľadovej etape a musia ešte prejsť procesom spracovania a schválenia zmien a doplnkov územného plánu obce príslušnými dotknutými orgánmi.

Podľa § 22 ods. 1 Stavebného zákona prerokovanie návrhu územnoplánovacej dokumentácie oznámi orgán územného plánovania, ktorý obstaráva územnoplánovacie dokumentáciu, verejnosti spôsobom v mieste obvyklým. Návrh územnoplánovacej dokumentácie musí byť vystavený počas 30 dní na verejné nahliadnutie. Verejnosť je oprávnená podať pripomienky k návrhu územnoplánovacej dokumentácie do 30 dní odo dňa oznámenia.

Podľa § 24 Stavebného zákona orgán územného plánovania, ktorý obstaráva územnoplánovacie dokumentáciu, predloží schvaľujúcemu orgánu správu o prerokovaní územnoplánovacej dokumentácie spolu s vyhodnotením všetkých stanovísk a pripomienok a s návrhom na rozhodnutie o námietkach a pripomienkach, návrh územnoplánovacej dokumentácie a návrh všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územnoplánovacej dokumentácie.

Podľa § 27 ods. 3 Stavebného zákona obec schvaľuje územnoplánovacie dokumentáciu a jej záväznú časť vyhlasuje všeobecne záväzným nariadením. Podľa ods. 6 schválená územnoplánovacia dokumentácia je v určenom rozsahu záväzným alebo smerným podkladom na vypracovanie a schvaľovanie ďalšej územnoplánovacej dokumentácie, na územné rozhodovanie a na vypracovanie dokumentácie stavieb.

Podľa § 31 ods. 1 veta prvá Stavebného zákona zmeny alebo doplnky záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie schvaľuje orgán, ktorý schválil pôvodnú územnoplánovacie dokumentáciu. Podľa ods. 2 pri obstarávaní zmien a doplnkov územnoplánovacej dokumentácie sa postupuje podľa ustanovení § 22 až 28 primerane.

20. Sťažovatelia sa mýlia keď tvrdia, že zákon nerozlišuje, či ide o rozvojovú, návrhovú alebo výhľadovú etapu alebo či je okamžite možné na pozemku začať stavať, a že podstatné je, či sú parcely „určené na účely výstavby“. Z citovaných ustanovení Stavebného zákona je zrejmé, že o účelovom určení využitia svojho územia nerozhoduje obec úplne autonómne. Každé zmena územného plánu obce musí prejsť procesom nového prerokovania a schvaľovania a následného vyhlásenia. Nemožno poprieť, že tento proces môže byť zdĺhavý a komplikovaný, pretože do neho vstupujú so svojimi stanoviskami dotknuté orgány, vlastníci pozemkov i verejnosť. Je však nutné zotrvať na tom, že až jeho ukončením zákonom predpísaným spôsobom vstupuje nový územný plán obce (resp. jeho zmeny) do platnosti a stáva sa záväzným nástrojom funkčného využitia územia obce aj pokiaľ ide o určenie, ktoré lokality budú využité na účely výstavby.

21. Napriek tomu, že sťažovatelia opakovane predkladali v konaní o proteste prokurátora územnoplánovacie informácie obce I. o tom, že predmetné pozemky vo vlastníctve sťažovateľov sú určené na výstavbu, ukázala sa táto informácia ako nesprávna. Ani obcou deklarovanej úmysel zaradiť dotknuté lokality územným plánom obce do rozvojového územia a využiť ich na účely zastavanie rodinnými domami, bez rešpektovania zákonom stanovených postupov pri spracovaní a schválení zmien a doplnkov územného plánu obce, nestačí pre záver, že ide o pozemky určené na výstavbu.

22. V čase vykonania zápisu opatrenia bola parcela registra „E“ č. 1174/4 poľnohospodárskym pozemkom, pre ktorý platil režim zákazu drobenia v zmysle § 21 a § 23 zákona č. 180/1995 Z.z., pričom podmienky pre aplikáciu výnimky z tohto zákazu podľa § 24 ods. 3 písm. a/ tohto zákona z vyššie uvedených dôvodov splnené neboli. Preto krajský súd posúdil vec po právnej stránke správne, keď sa stotožnil so záverom žalovaného, že predmetné pozemky v čase zápisu opatrenia neboli platným územným plánom obce Hviezdoslavov určené na výstavbu.

23. Kasačný súd považuje za potrebné pristaviť sa tiež pri legálnej definícii pojmu stavebný pozemok, ktorú vymedzuje Stavebný zákon v § 43h tak, že stavebným pozemkom sa rozumie časť územia určená územným plánom obce alebo územným plánom zóny alebo územným rozhodnutím na zastavanie a pozemok zastavaný stavbou (ods. 1). V územnom pláne obce alebo územnom pláne zóny však možno určiť za stavebný pozemok i nezastavaný pozemok, ktorý je súčasťou poľnohospodárskeho pôdneho fondu alebo lesného pôdneho fondu, ak sú splnené podmienky na jeho trvalé vyňatie z poľnohospodárskeho pôdneho fondu alebo z lesného pôdneho fondu, alebo ak je v zastavanom území (ods. 2).

24. Poľnohospodársky pozemok môže slúžiť na iné ako poľnohospodárske účely len na základe rozhodnutia príslušného pozemkového úradu o jeho vyňatí z poľnohospodárskeho pôdneho fondu. Rozhodnutie o vyňatí zasiela pozemkový úrad orgánu správy katastra, ktorý zapíše pozemok vyňatý z fondu do katastra nehnuteľností ako ostatnú plochu. Takýto pozemok stráca charakter poľnohospodárskeho pozemku a neplatí preň zákaz drobenia podľa zákona č. 180/1995 Z.z. Pred vyňatím poľnohospodárskeho pozemku z fondu možno podľa Stavebného zákona považovať i takýto pozemok za stavebný, avšak len ak ho obec vo schválenom územnom pláne určila na zastavanie a zároveň ak sú pri tomto pozemku splnené podmienky pre jeho vyňatie z poľnohospodárskeho pôdneho fondu.

25. Kvalifikáciou poľnohospodárskeho pozemku ako stavebného na účely zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty na základe jeho určenia na výstavbu platným územným plánom obce sa zaoberá i v kasačnej sťažnosti spomenuté rozhodnutie Najvyššieho súdu vo veci 8Sžf/5/2014 zo dňa 29.1.2015. I v tomto prípade sa uvažuje s poľnohospodárskym pozemkom ako stavebným na daňové účely za situácie, keď takýto pozemok určuje na zastavanie platný územný plán obce. Práve v tom sa líši uvedený prípad od súdnej veci, v ktorej určenie predmetných poľnohospodárskych pozemkov na účely výstavby upravoval územný plán obce I. v čase rozhodovania správnych orgánov len vo výhľadovej etape.

26. Pokiaľ ide o sťažnostný bod, v ktorom sťažovatelia namietali porušenie práva na spravodlivý proces nedostatočným odôvodnením rozsudku krajského súdu, tento považoval senát kasačného súdu za nedôvodný, pretože krajský súd v rozsahu namietanom správnu žalobou odôvodnil svoje závery síce stručne, avšak spôsobom, ktorý poskytol kasačnému súdu dostatočný priestor pre ich preskúmanie v rozsahu sťažnostných bodov.

27. Otázkou rozlíšenia označenia častí pozemkov vo vlastníctve sťažovateľov, ktoré majú byť z hľadiska územného plánu obce posudzované ako návrh - lokalita (20), resp. ako výhľad - lokalita (16), a ktoré mal krajský súd podľa sťažovateľov napriek týmto odlišnostiam zaradiť do rovnakého druhu, sa kasačný súd bližšie nezaoberal, pretože tieto skutočnosti sťažovatelia neuviedli v žalobných bodoch a preto je kasačná sťažnosť v tejto časti neprípustná (§ 439 ods. 3 písm. b/ S.s.p.).

28. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje sťažnostné body kasačnej sťažnosti za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 S.s.p. o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

29. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľov v kasačnom konaní im nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168

S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný riadny opravný prostriedok.